

Begavelse men med Evne til at føre en letløbende Pen havde han — støttet af et smidigt Væsen og et Ydre, der bedaarede Kvinderne — hurtig opnaaet en indflydelsesrig Stilling ved et af Hovedstadens toneangivende Blade og udnyttede den hensynsløst, ganske uanfægtet af Borgerskabets Dom. Allerede fra sit enogtyvende Aar havde han haft en Aarsindkomst, der i Størrelse nærmede sig en Ministergage. Teaterdirektørerne kappedes om at spille hans Farce-Bearbejdelser; Bogforlæggerne tilkøbte sig i dyre Domme hans Bevaagenhed ved at udgive hans af andre besørgede Oversættelser; Skuespillere og Varietéesangerinder, unge Digtere og graanende Jubilarer, Bitterfabrikanter og Cirkusdirektører, . . . alle bejlede de til hans Gunst, viste ham alleslags Opmærksomheder, undertiden i Form af Gaver eller (for Kvindernes Vedkommende) ved Ydelser *in natura*. Som en ung Gud skred han frem i sin uanfægtelige Sorgløshed — tilbedt og afskyet, misundt og foragtet — levende højt paa Menneskenes Dumhed, Forfængelighed, Fejghed og Hykleri.

Artiklen om Pers Projekt havde han alene skrevet af Hensyn til Ivan Salomon, der undertiden var ham behjælpelig med at skaffe Navn paa en Veksel. Per selv interesserede ham ikke det bitterste, og i Haab om hurtig at blive ham kvit lovede han straks at indføre de begærede Rettelser i det næste Nummer af »Falken«. Ikke-